

Starnińskie brzeziny

Autor: Tadeusz Twardy

Przewidywany rezerwat przyrody 2 km SE od wsi Starnin, Nadl.Gołcino oddz.447c, 448a,b, 449i,j,k,m. Powierzchnia 57,81 ha.

Rozległe torfowisko pokryte na większości powierzchni bagiennymi brzezynami z niewielkimi fragmentami borów bagiennych i fragmentami otwartych mszarów. Brzeziny bagienne zajmują ok. 50 ha, przy czym w różnych miejscach wykształcają formy zbliżające się do olsów torfowcowych, a w innych do borów bagiennych. W zbiorowiskach tych występuje zwarty kołuch torfowców, na którym najliczniej występuje: trzmielica modra, czermień błotna, kruszyna pospolita, wełnianka pochwowata, wiskolistna oraz sit rozpierzchły. Poza tym rośnie tu m.in.: wrzosiec bagieny, bagno zwyczajne, borówka bagienna, kalina koralowa, siedmiopalecznik błotny, fiołek błotny, pięciornik kurze ziele i turzycy długokłosa. Na pojedynczych stanowiskach zanotowano: gwiazdnicę bagienną, pięciornik rozcielony oraz widłaka jałowcowatego. W części zachodniej przewidywanego rezerwatu znajdują się dwa otwarte mszary o łącznej powierzchni około 2 ha.

W oddz. 449m występuje mechowiska, otoczone łąkowiskami i zbiorowiskiem z dominacją trzmielicy modrej i turzycy pospolitej. W części środkowej najliczniejszy jest sit rozpierzchły. Licznie występuje tu także: mietlica psia, siedmiopalecznik błotny, wełnianka wiskolistna, turzycy siwa i dzióbkwata oraz tojeść bukietowa.

W oddz. 449k występuje otwarty mszar pokryty zbiorowiskami wełnianki, turzycy, wrzosu i mchów. W miejscu wyrobisk potorfowych występuje zbiorowisko wełnianki i torfowca kołuchowego. Na tym mszarze stwierdzono żurawinę błotną, rosiczkę okrągłolistną, wrzosiec bagieny, modrzewnicę zwyczajną, borówkę bagienną, tojeść bukietową i turzycę pospolitą. Mszar ten otoczony jest zarówno łąkami kruszyny pospolitej i brzozy omszonej. W runie masowo rośnie trzmielica modra, liczny jest siedmiopalecznik błotny.

Stwierdzono tu obecność chronionych gatunków bezkręgowców: trzmiele, biegacze oraz kręgowców: żaby brunatne i zielone oraz ropuchę szarą, a także ptaki z gatunków zaliczanych do pospolitych lub nierzadkich.

Obiekt stanowi czynne, żywe torfowisko wysokie, o pierwszorzędnym znaczeniu oraz miejscami, zdegradowane torfowisko wysokie, zdolne jeszcze do naturalnej regeneracji.

Obiekt znajduje się w obrębie proponowanego obszaru chronionego krajobrazu Kemy Rymańskie, będącego jednocześnie zgłoszonym obszarem siedliskowym w sieci Natura 2000. Tekst i zdjęcia pochodzą ze strony autora: <http://www.przyroda.powiat.kolobrzeg.pl/>